

FIGURES RETÒRIQUES

Metàfora: Identificació de dos conceptes que són semblants.

La melangiosa i freda claror de la bola nocturna.
Baltasar Porcel

Comparació: Relació de dues paraules que tenen una semblança de significat entre elles.

Bullirà el mar com la cassola al forn.
Ausiàs March

Hipèrbole: Exageració desmesurada que s'allunya de la realitat.

*Luard és una pell socarrimada,
i és una llengua que no tasta gras;
clatell pelut, i gorra enfonsada,
fins el nas.*
Josep Maria de Segarra

Al·literació: Repetició volguda d'un mateix so o de diversos sons semblants.

Cops de tralla, llamps, llamps llunyans.
Pere Gimferrer

Anàfora: Repetició d'una o més paraules a l'inici del vers o estrofa.

*Doneu-me una llanterna: on és el cavall?
Doneu-me carbons durs i guixos lluminosos.
Doneu-me murs de nit a les ciutats llunars.*
J. V. Foix

Polisíndeton: Repetició dels nexes que uneixen paraules o oracions.

*El poble és tu i tu i tu
i tot d'altra gent que no coneixes,
i els teus secrets
i els secrets dels altres.*
Miquel Martí i Pol

Personificació: Atribució de qualitats humanes a éssers inanimats.

El ventijol besa les fulles.
T. Garcés

Tria quina és la figura retòrica que correspon a cada exemple.

I, com enamorats del fresc aigüatge,
xics i xavals, xipollejant-hi, es xopen.
(J. Ruyra).

-Treu-te la capa –li demana ella-
Treu-te la capa, que et veuré més gran.
-Treu-te tu el manto, que et veuré més bella.
(J. Maragall)

Tronen els canons i,
en la distància,
esquitxen tot l'espai
amb les desferres
d'un poble conmogut i esporuguit.
Hipèrbole

Sos cabells de finíssima atzabeja.
J.V. Garcia

*Aigua riallera de dintre els bassals,
quan el sol et crida tu hi vas amb un salt.*

Nuós i poderós i roig com el veieu.
J. Carner

*Treu-te la capa –li demana ella-
Treu-te la capa, que et veuré més gran.
-Treu-te tu el manto, que et veuré més bella.*
J. Maragall

Amb la mà dins ta mà en tos ulls em mir.
Josep Vicenç Foix

M'agrada escoltar les coses com canten.
R. M. Rilke